Lieta Nr.C21052515
CA0079/17/07

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017.gada 18.janvārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš
tiesnese I.Pinne un tiesnesis A.Bukavs
tiesas sēdes sekretāre B.Nīmane
piedaloties prasītājas SIA ražošanas uzņēmuma "CICERO" pilnvarotai pārstāvei /pers. B/, atbildētājam /pers. C/ un viņa juridiskās palīdzības sniedzējam zvērinātam advokātam Egilam Lasmanim

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" un /pers. D/ prasībā pret /pers. C/ par dalībnieka izslēgšanu no sabiedrības un sabiedrības daļu nodošanu sabiedrībai sakarā ar prasītāju sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" un /pers. D/ apelācijas sūdzību par Limbažu rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 25.jūnijā prasītāji sabiedrība ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmums "CICERO" (turpmāk-Sabiedrība) un /pers. D/ cēluši Limbažu rajona tiesā prasību, kurā lūdz tiesai:

-izslēgt atbildētāju /pers. C/, personas kods /personas kods/, no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/;

-nodot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmumam "CICERO" /pers. C/ piederošo 21 kapitāla daļu;

-piedzīt no /pers. C/ par labu prasītājiem visus tiesāšanās izdevumus.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi.

Sabiedrība reģistrēta 1992.gada 30.jūnijā ar vienoto reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kuras darbības veids ir iekārtu remonts (NACE 33.12). Sabiedrības dalībnieki ir prasītājs /pers. D/ un atbildētājs /pers. C/, kuriem pieder katram 21 kapitāla daļas 1491 EUR apmērā jeb 50% pamatkapitāla.

Laika posmā no 1997.gada 30.jūnija līdz 2004.gada 2.martam atbildētājs /pers. C/ bija Sabiedrības direktors ar paraksta tiesībām, bet laika posmā no 2004.gada 2.marta līdz 2014.gada 4.augustam Sabiedrības valdes priekšsēdētājs.

Prasītāji atklājuši, ka kopš 2014.gada jūlija atbildētājs, izmantojot savu amatpersonas - valdes locekļa statusu - ir rīkojies pretēji Sabiedrības interesēm un ir nodarījis Sabiedrībai būtisku kaitējumu. Atbildētājs centies atņemt prasītājiem biznesu, pārceļot to uz citu, viņa kontrolētu uzņēmumu - SIA "Epīrs", kas pieder viņa dēlam /pers. E/ un kurā atbildētājs ir prokūrists ar pilnām sabiedrības pārstāvības tiesībām.

Saskaņā ar 2015.gada 18.jūnija ārkārtas sapulces dalībnieku lēmumu nolemts celt prasību pret atbildētāju par viņa, kā dalībnieka izslēgšanu no Sabiedrības, pamatojoties uz būtiska kaitējuma nodarīšanu Sabiedrībai, kas izpaudās kā dalībnieka prettiesiska rīcība valdes sastāvā un faktiska biznesa atņemšana Sabiedrībai.

Prasītāji norāda, ka atbildētājs bez dalībnieku sapulces piekrišanas un dalībnieku informēšanas, būdams Sabiedrības valdes priekšsēdētājs, noslēdzis ar SIA "Epīrs" Sabiedrībai neizdevīgu nomas līgumu, iznomājot Sabiedrībai piederošu mantu, kas ir pretrunā ar Komerclikuma 139.3pantā un 221.panta piektajā daļā noteikto. Atbildētājs darījumu ar SIA "Epīrs" nav atspoguļojis Sabiedrības grāmatvedībā, nav sniedzis par to Sabiedrības grāmatvedei informāciju un nav veicis attiecīgos nodokļu maksājumus, par ko Sabiedrībai var tikt veikti uzrēķini. Atbildētājs regulāri izņēmis no Sabiedrības konta SIA "Epīrs" samaksāto nomas maksu un to piesavinājies. Pēc aptuveniem aprēķiniem, atbildētājs no Sabiedrības konta kopumā izņēmis naudas līdzekļus 22575,21 EUR apmērā. Atbildētājs ir atzinis, ka apzinājies savu rīcību un sapratis, ka tā ir prettiesiska.Tāpat norādījis, ka viņu neinteresēja Sabiedrība un tās intereses.

2014.gada 4.augustā iesniedzis Sabiedrībai iesniegumu par valdes priekšsēdētāja amata pienākumu pildīšanas pārtraukšanu. Atbildētājam bija uzlikts pienākums līdz 2014.gada 31.augustam rakstiski sniegt informāciju par visiem viņa Sabiedrības vārdā slēgtajiem darījumiem laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz viņa atbrīvošanas dienai, pievienojot šo darījumu apliecinošos dokumentus. 2014.gada 18.augusta dalībnieku sapulcē atbildētājs lūdza pagarināt šo termiņu, norādot, ka līdz 2014.gada 31.augustam nav iespējams savākt visus dokumentus. Sabiedrība pagarināja termiņu dokumentu iesniegšanai līdz 2015.gada 28.februārim un uzlika nodot Sabiedrībai pie viņa esošo Sabiedrības zīmogu.Tika noteikts, ka jautājums par atbildētāja pārkāpumiem un kaitējuma nodarīšanu Sabiedrības interesēm tiks izskatīts atkārtoti pēc visu dokumentu saņemšanas. Taču atbildētājs neizpildīja savus pienākumus un dotajā termiņā nenodeva Sabiedrības valdei pie viņa esošo Sabiedrības zīmogu, neiesniedza Sabiedrībai dokumentus un atskaiti par viņa slēgtajiem darījumiem Sabiedrības vārdā, tādejādi mēģinot izvairīties no atbildības. Tādā veidā atbildētājs apgrūtina Sabiedrības saimniecisko darbību un tīšuprāt rada risku, ka Sabiedrības grāmatvedība var neatbilst tās patiesajam stāvoklim.

Pie šādiem apstākļiem, prasītājiem ir pamats uzskatīt, ka atbildētājs prettiesiski turpina sagatavot viņam un viņa pārstāvētajam uzņēmumam izdevīgus dokumentus Sabiedrības vārdā ar atpakaļejošiem datumiem. Sabiedrības strīdā ar atbildētāja

pārstāvēto uzņēmumu SIA "Epīrs" par nomas maksas parāda piedziņu ir iesniegts it kā Sabiedrības 2014.gada 1.augusta sagatavots rīkojums bez numura, kas Sabiedrības lietvedībā vai grāmatvedībā neatrodas un ir pilnīgi neatbilstošs Sabiedrības interesēm.

Atbildētājs, izmantojot savas Sabiedrības dalībnieka tiesības, nododot visu viņa rīcībā esošo informāciju saviem pārstāvētajiem uzņēmumiem, izpauž komercnoslēpumu.

Atbildētāja pārstāvētais uzņēmums SIA "Epīrs" ir cēlis Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret Sabiedrību par paša atbildētāja, kā Sabiedrības dalībnieka, organizētā un noslēgtā darījuma - 2014.gada 1.septembra vienošanās apstrīdēšanu. Šāda atbildētāja rīcība ir pretēja Sabiedrības interesēm, nodara tai būtisku kaitējumu, kaitē reputācijai, rada Sabiedrībai izdevumus, un liek domāt par atbildētāja mēģinājumu shēmot. Atbildētājs pats neparakstīja minēto vienošanos, aizbildinoties ar interešu konfliktu un faktu, ka valdes priekšsēdētāja amatu vienošanās parakstīšanas brīdī jau bija atstājis, bet tieši atbildētājs ierosināja šīs vienošanās slēgšanu, organizēja šo darījumu un noteica tā būtiskos nosacījumus.

Sabiedrības kreditors /pers. F/ bija atbildētāja svaine, no kuras atbildētājs ierosināja 2008.gada sākumā ņemt aizņēmumu, lai norēķinātos ar advokātu. Tolaik atbildētājs pats norādīja, ka interešu konflikta dēļ dokumentus vajadzētu parakstīt /pers. D/, nevis viņam. Prasītāji uzskata, ka atbildētāja pārstāvētā SIA "Epīrs" tiesāšanās ar Sabiedrību ir pretēja Sabiedrības interesēm un rada Sabiedrībai lielu kaitējumu, kavējot tās saimniecisko darbību un radot papildus izdevumus. Šādā veidā atbildētājs mēģina novilcināt termiņu, kādu kreditors bija devis, lai Sabiedrība varētu samaksāt parādu un atgūt nekustamo īpašumu, un maksimāli samazināt Sabiedrības iespēju gūt ienākumus saistību izpildei, traucējot Sabiedrības darbību ar nepamatotiem un absurdiem tiesu procesiem.

Prasītāji uzskata, ka atbildētājs ļaunprātīgi, pretēji Sabiedrības interesēm un kaitnieciski izmantojot savas Sabiedrības dalībnieka tiesības mēģina atbrīvoties no /pers. D/, kā Sabiedrības valdes locekļa un dalībnieka, kaut tam nav nekāda iemesla un pamatojuma, jo pretēji atbildētājam, /pers. D/ vienmēr ir rīkojies tikai Sabiedrības interesēs, pat tad, kad tās nav sakritušas ar viņa privātajām interesēm.

Atbildētājs ilgstoši izvairās piedalīties ikgadējās dalībnieku sapulcēs, kurās jālemj par gada pārskatu apstiprināšanu. Šāda atbildētāja rīcība apgrūtina Sabiedrības darbu un rada neērtības otram dalībniekam.

Prasītāji norāda prasībā, ka kopumā atbildētājs /pers. C/ pieļāvis pārkāpumus, kas nodarījuši kaitējumu Sabiedrības interesēm un konkrēti:

- lietojis Sabiedrības mantu savām vajadzībām;
- piesavinājies Sabiedrības līdzekļus;
- izbeidzot Sabiedrības valdes locekļa pienākumus, nav nodevis Sabiedrības dokumentāciju un zīmogu;
- pārkāpjot normatīvos aktus, nav kārtojis grāmatvedību un nav maksājis nodokļus, kā rezultātā Sabiedrībai var tikt veikti uzrēķini;
- pārkāpis lojalitātes pienākumu, nododot informāciju par Sabiedrību un tās slēgtajiem darījumiem sevis pārstāvētajiem uzņēmumiem;
- pārkāpis konkurences aizliegumu un atņēmis prasītājiem biznesu, izveidojot ar viņu saistītu uzņēmumu, kas nodarbojas ar Sabiedrībai analogu uzņēmējdarbības veidu;
- darbojies interešu konfliktā, slēdzot Sabiedrības vārdā darījumus ar viņam saistītām personām un savās interesēs;
- izmantojot savu ietekmi uz valdi, ir veicis darbības, lai faktiski novestu Sabiedrību līdz maksātnespējai;
- ilgstoši nepiedalās Sabiedrības pārvaldē un neierodas uz ikgadējām dalībnieku sapulcēm par gada pārskatu apstiprināšanu.

Atbildētājs, neskatoties uz iepriekšējās divās ārkārtas dalībnieku sapulcēs izteiktajiem aizrādījumiem un brīdinājumiem, ne tikai nav pārtraucis savu kaitniecisko darbību, bet tieši pretēji - tīšuprāt ir izdarījis papildus pārkāpumus un nodarījis Sabiedrībai papildus kaitējumu.

Prasītāji uzskata, ka atbildētāja /pers. C/ rīcībā ir Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā uzskaitītās pazīmes dalībnieka izslēgšanai un saskaņā ar Komerclikuma 195.panta pirmo un otro daļu ir pamats atbildētāja izslēgšanai no Sabiedrības. Prasības celšana pret atbildētāju par viņa izslēgšanu no Sabiedrības ir vienīgais veids, kā turpmāk pasargāt Sabiedrības intereses.

Atbildētājs savā rakstveida paskaidrojumā tiesai prasību neatzīst un uzskata, ka saskaņā ar Civilprocesa doktrīnu, pierādīšanas pienākums gulstas uz prasītāju. Tik ilgi, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību, atbildētājs ir tiesīgs noliegt prasību, neko nepierādot. Prasības pieteikums satur vienīgi prasītāja apgalvojumus, kas nav pierādīti ar pievienotajiem dokumentiem. Par pierādījumiem nav uzskatāmi Sabiedrības dalībnieku sapulču protokoli, jo tos apliecinājis pats prasītājs, kas savukārt nozīmē, ka prasītājs kā uz pierādījumu atsaucas vienīgi pats uz sevi (lietas 1.sēj.58.lapa).

Par prasību prasītājs /pers. D/ iesniedzis tiesai savu 2015.gada 21.janvāra rakstveida paskaidrojumu, kurā detalizēti apraksta apstākļus, uz kuriem balstīta prasība (lietas 1.sēj.183.-191.lapa).

Prasītājs uzskata, ka atbildētājs laika posmā no 2008.gada aprīļa līdz 2014.gada jūlijam, būdams Sabiedrības valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt Sabiedrību atsevišķi, kuram bija tiesības rīkoties ar uzņēmuma finanšu līdzekļiem un kura pārziņā atradās Sabiedrības manta, ļaunprātīgi izmantojot un pārsniedzot savas pilnvaras, pretēji Sabiedrības interesēm mantkārīgā nolūkā piesavinājies Sabiedrības naudas līdzekļus 22225,31 EUR apmērā. Atbildētāja nodarījums būtiski ietekmējis Sabiedrības finansiālo stāvokli, liedzot tai izpildīt līgumsaistības. Ar savu rīcību /pers. C/ nodarījis Sabiedrībai zaudējumus minētās summas apmērā, kas izpaudusies kā Sabiedrības finanšu līdzekļu samazinājums, jo tikusi samazināta Sabiedrības manta, naudas līdzekļi kredītiestādēs un iespējamā peļņa.

Tāpat /pers.C/ no 2008.gada nav iesniedzis Sabiedrības grāmatvedībā visus dokumentus par viņa noslēgtajiem darījumiem. Par vairāku šādu slēptu darījumu esamību prasītāji uzzināja no darījuma partneriem. /pers. C/ iepriekšminētā rīcība ir klaja likuma "Par grāmatvedību" 2., 3., 7.panta pārkāpšana.

Starp valdes locekli un Sabiedrību pastāv pilnvarojumam līdzīgas attiecības un uz valdes locekli ir attiecināmas arī Civillikuma normas par pilnvarnieku, ciktāl tās nav pretrunā ar Komerclikumu, kā speciālo normu. Atstājot amatu, valdes loceklim ir jānodod sabiedrībai lietas. Minētā atziņa pausta arī 2014.gada 31.oktobra Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumā lietā SKC-2221/2014.

Atbildētājs nav nodevis viņa rīcībā esošo Sabiedrības grāmatvedības un lietvedības dokumentāciju, ar saimniecisko darbību saistītos dokumentus un zīmogu, lai gan valdes priekšsēdētāja amatu ir atstājis jau 2014.gada 4.augustā. Viņš traucē Sabiedrības darbību un rīkojas pretēji Sabiedrības interesēm.

Tālāk prasītājs norāda, ka /pers. C/ ir noslēdzis darījumu, kas pretējs Sabiedrības interesēm. Sabiedrībai bija ilgstošs strīds ar /pers.A/, jo uz viņai piederošās zemes savulaik atradās Sabiedrībai piederošas ēkas. Zemes īpašniece pieprasīja maksāt nomas maksu

arī par tādu zemes gabalu, kuru Sabiedrība neizmantoja un nevarēja izmantot, kas pārsniedza ēkām piesaistītā un funkcionāli nepieciešamā zemes gabala robežas, un kuru lietoja arī citi zemes īpašnieces nomnieki.

2014.gada 24.jūlijā atbildētājs pretēji Sabiedrības dalībnieku nolemtajam, vienpersoniski, ne ar vienu nesaskaņojot, parakstīja ar /pers.A/vienošanos, ar kuru Sabiedrības vārdā atzina izdomāta parāda esamību 3048,00 EUR apmērā un apņēmās to apmaksāt. Rezultātā Sabiedrībai par šādu summu radīti zaudējumi nepamatoti atzītu prasījumu dēļ.

/pers. C/ šīs vienošanās noslēgšanas procesu un faktu, ka tā noslēgta tikai tāpēc, lai /pers.A/ piekristu slēgt darījumu ar SIA "Epīrs", skaidri apraksta tiesas sēdē 2015.gada 29.jūnijā (lieta C21039015, Sabiedrības prasība pret SIA "Epīrs" par parāda piedziņu, kas dzirdams audioprotokola ierakstā 20:34-22:55 minūtē).

Pretēji /pers.C/ izteiktajam solījumam 2014.gada 18.augusta ārkārtas dalībnieku sapulcē, ka nepamatoti atzīto parādu samaksāšot pats, kā fiziska persona, lai neradītu Sabiedrībai zaudējumus, Sabiedrībai joprojām pastāv parāds ar SIA "Stūra akmens" 1212,94 EUR apmērā.

Prasītājs/pers. C/ uzskata, ka /pers. C/ ir nelojāls pret Sabiedrību un izmanto to tikai SIA "Epīrs" interesēs, lai gūtu labumu sava dēla uzņēmumam SIA "Epīrs", kurā atbildētājs ir prokūrists, neievērojot Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 25.janvāra spriedumā lietā SKC-25/2012 tiesību doktrīnā izteiktās atziņas.

/pers. C/, rīkojoties SIA "Epīrs" vārdā, cēlis Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret Sabiedrību, mēģinot apstrīdēt paša organizētu darījumu. Šī atbildētāja rīcība grauj Sabiedrības tēlu, rada Sabiedrībai izdevumus, kas saistīti ar tiesāšanos, gan arī kavē Sabiedrības darbu. Šīs rīcības dēļ zaudēts laiks, kas līdz 2015.gada 31.decembrim bija dots parāda dzēšanai un atpakaļpirkuma tiesību realizēšanai. Rezultātā Sabiedrība neatgriezeniski zaudēja tās vienīgo nekustamo īpašumu.

SIA "Epīrs" divās tiesvedībās iesniedzis 2011.gada 31.maija telpu nomas līgumu, kas noslēgts starp Sabiedrību un SIA "Epīrs", oriģinālus - gan lietā C21064414 (/pers. F/ prasībā pret SIA "Epīrs" par izlikšanu no telpām (lieta atrodas Augstākajā tiesā), gan lietā C31277915 (SIA "Epīrs" prasībā pret Sabiedrību un /pers. F/ par darījuma apstrīdēšanu). Pārbaudes laikā 2015.gada 6.novembrī sniedzot savus paskaidrojumus policijai /pers. C/ pats norādījis, ka viņam bija 2011.gada 31.maija telpu nomas līguma divi līguma oriģināli, līdz ar to, pēc prasītāja ieskatiem, secināms, ka atbildētājs atzīst, ka Sabiedrības dokumentus pretēji Sabiedrības interesēm nodevis izmantošanai SIA "Epīrs" rīcībā, tai skaitā, lai uz šī dokumenta pamata celtu prasību pret Sabiedrību.

Tāpat atbildētājs nodevis SIA "Epīrs" rīcībā 2014.gada 1.septembra vienošanos par nekustamā īpašuma maiņu pret prasījumiem, kas noslēgti starp Sabiedrību un privātpersonu /pers. F/, lai SIA "Epīrs" uz šī dokumenta pamata celtu prasību pret Sabiedrību.

2014.gada 12.augusta SEB bankas kases ieņēmumu orderis, kurā maksātājs norādīta Sabiedrība, bet saņēmējs - SIA "Stūra akmens", maksājuma pamatojums ir rēķini par zemes nomu, kas neattiecas uz SIA "Epīrs". Minēto dokumentu /pers. C/ nenodeva Sabiedrības grāmatvedībā, bet gan nodeva SIA "Epīrs" rīcībā, lai SIA "Epīrs" izmantotu savām vajadzībām, iesniedzot to lietā Sabiedrības prasībā pret SIA "Epīrs" par nomas maksas parāda piedziņu un tādējādi mēģinot izvairīties no nomas maksas samaksas pienākuma. Prasītājs uzskata, ka /pers. C/, nododot Sabiedrības dokumentu sevis pārstāvētajai SIA "Epīrs", mēģināja panākt, lai Sabiedrība neatgūtu no SIA "Epīrs" tās uzkrāto parādu par nomas maksu.

Tālāk prasītājs norāda, ka atbildētājs izgatavoja ar atpakaļejošu datumu 2014.gada 1.augusta rīkojumu bez numura, kuru izmanto tiesā Sabiedrības prasībā pret SIA "Epīrs" par nomas maksas parāda piedziņu, lai tādejādi mēģinātu izvairīties no nomas maksas samaksas pienākuma. Šis rīkojums ir viltots, jo tāds nemaz nevarēja būt sagatavots bez dalībnieku sapulcē izteiktas piekrišanas atbilstoši Komerclikuma 1.nodaļas noteikumiem, attiecīgi 139.1-139.3 pantam, turklāt fiktīvi sagatavotā rīkojuma izpildi /pers. C/ nevarēja pierādīt, jo nekādus maksājumus SIA "Epīrs", pamatojoties uz šo rīkojumu, nebija veicis, ko tiesas sēdē atzina pats /pers. C/.

/pers. C/ iesniedza policijai dokumentus ar nosaukumu "Iepirkuma akts", kas slēgti par malkas iegādi, malkas krāsns ventilācijas atjaunošanas remontu un apkures krāsns demontāžu, montāžu un mūrēšanu. Iepirkuma akti ir izgatavoti ar atpakaļejošiem datumiem un par fiktīviem, nekad nerealizētiem darījumiem, tikai ar mērķi, lai uzrādītu piesavinātās naudas izlietojumu.

2014.gada 30.marta iepirkuma akts apstiprināts tikai 2015.gada 30.maijā. Tātad dokuments izgatavots ar atpakaļejošu datumu. 2010.gada 12.marta iepirkuma akts, 2010.gada 7.janvāra iepirkuma akts, 2009.gada 28.februāra iepirkuma akts, 2009.gada 15.marta iepirkuma akts un 2009.gada 8.janvāra iepirkuma akts it kā ir sastādīti norādītajos datumos (08.01.2009.-12.03.2010.), taču darījuma partnera personu apliecinošais dokuments norādīts - pase /pases numurs/, kas izdota 2010.gada 11.maijā PMLP Rīgas l. nodaļā. Ir skaidri saprotams, ka slēdzot darījumu 2009.gadā un 2010.gada sākumā, pārdevējs nevarēja uzrādīt pasi, kas izdota tikai 2010.gada vasarā. No tā, pēc prasītāja ieskata, ir pamats secināt, ka dokuments izgatavots ar atpakaļejošu datumu. To atzīst arī pats /pers. C/ savos paskaidrojumos, kurus policijai sniedzis resoriskās pārbaudes laikā, lai apstiprinātu Sabiedrības līdzekļu izlietojumu.

Sabiedrības lietošanā esošajās, neiznomātajās telpās (būvēs ar kadastra apzīmējumiem 0100 119 0364 022; 0100 119 0364 023; un 0100 119 0364 024, kas atrodas Lejupes ielā 5, Rīgā, kadastra Nr./numurs A/), kurās Sabiedrība veic savu saimniecisko darbību, un ar kurām saistītos izdevumus tā varētu iekļaut savos saimnieciskās darbības izdevumos, ir uzcelta krāsns un ventilācijas sistēma, kas netika iekļauta Sabiedrības bilancē, līdz ar ko, pēc dokumentiem krāsns un ventilācijas sistēma neeksistē. /pers. C/ norādītais angārs 360 m2 platībā (kadastra apzīmējums /numurs B/) laika posmā no 2006.gada 1.jūlija līdz 2011.gada maijam bija iznomāts /pers. C/ piederošajam, nu jau likvidētajam uzņēmumam SIA "MP Remonts", bet 2011.gada 31.maijā tika iznomāts /pers. C/ dēla /pers. E/ piederošajam uzņēmumam SIA "Epīrs", kas ir vienīgais minētā angāra lietotājs līdz pat šim brīdim. Līdz ar to, ja šajā angārā ir uzstādīta un tiek ekspluatēta krāsns, tā tika un tiek izmantota tikai SIA "MP Remonts" un SIA "Epīrs" vajadzībām un nekādi nav saistīta ar Sabiedrības saimniecisko darbību, jo Sabiedrība šajā angārā saimniecisko darbību neveic. Tātad, visi izdevumi par krāsns remontu un ekspluatāciju, tai skaitā malkas iegādi, ir tikai un vienīgi SIA "MP Remonts" un SIA "Epīrs" izdevumi, kas bija jāsedz no minēto uzņēmumu, nevis Sabiedrības naudas līdzekļiem. Atbildētājs savos paskaidrojumos policijai norāda, ka, lai darbu (krāsns kapitālais remonts) paveiktu lētāk, darbs tika veikts neoficiāli, kā arī samaksa par darbu tika veikta skaidrā naudā no Sabiedrības līdzekļiem, no kā savukārt secināms, ka /pers. C/ no Sabiedrības piesavinātos naudas līdzekļus ir izmantojis SIA "Epīrs" vajadzībām.

Pie šādiem apstākļiem, prasītājs secina, ka /pers. C/:

1) izņēma no Sabiedrības konta naudu, par kuras izlietojumu joprojām nav atskaitījies un kuru joprojām nav atgriezis Sabiedrībai, tātad būtībā to piesavinājās un, iespējams, izmantoja SIA "Epīrs" vajadzībām;

2) ilgstoši nenodeva Sabiedrībai ne grāmatvedības, ne lietvedības dokumentus, kas saistīti ar Sabiedrības saimniecisko darbību;

3) pēc valdes priekšsēdētāja amata atstāšanas neatdeva Sabiedrībai tās mantu - zīmogu un piesavinātos naudas līdzekļus;

4) noslēdza Sabiedrības neizdevīgu vienošanos par Sabiedrības neatzīta parāda atzīšanu, uzņemoties tās vārdā saistību un to neizpildot;

5) SIA "Epīrs" vārdā cēla prasību pret Sabiedrību, apstrīdot paša slēgtu darījumu ar mērķi novilcināt laiku, lai Sabiedrība zaudētu sava nekustamā īpašuma atpakaļpirkuma tiesības;

6) nodeva SIA "Epīrs" dažādus Sabiedrības dokumentus, lai SIA "Epīrs" tos varētu izmantot savās interesēs;

7) izmantoja Sabiedrības neatdoto zīmogu, izgatavojot Sabiedrības vārdā dažādus fiktīvus dokumentus ar atpakaļejošiem datumiem un izmantojot tos savu un SIA "Epīrs" interešu aizstāvībai.

/pers. C/ minētā rīcība ir radījusi Sabiedrībai kaitējumu: ir noticis Sabiedrības finanšu līdzekļu samazinājums, jo piesavinoties naudas līdzekļus, ir samazināta Sabiedrības manta, naudas līdzekļi kredītiestādēs un iespējamā peļņa, līdz ar to ir pārkāptas Sabiedrības un tās dalībnieka /pers. D/ tiesības saņemt lielākus ienākumus un iespējamo peļņu, un atgūt ieguldītos naudas līdzekļus. Turklāt Sabiedrības finanšu līdzekļu samazinājums ar visām no tā izrietošajām sekām turpinās, jo: 1) Sabiedrībai būs jāizpilda tās neatzītās, bet /pers. C/ uzņemtās parādsaistības pret /pers.A/ (SIA "Stūra akmens"); 2) Sabiedrībai bija jātērē savi finanšu līdzekļi tiesvedībā ar SIA "Epīrs" par nomas maksas piedziņu; 3) Sabiedrībai ir jātērē savi finanšu līdzekļi absurdā tiesvedībā ar SIA "Epīrs" par SIA "Epīrs" izlikšanu un paša /pers. C/ organizētā maiņas darījuma apstrīdēšanu, kuru mēģina panākt SIA "Epīrs" - nomnieks, ar kuru līgums sen jau izbeigts.

Piemērojot Komerclikuma 195.panta pirmās daļas normai gramatisko interpretācijas metodi, secināms, ka likumdevējs ir izdalījis 4 priekšnosacījumus, no kuriem vismaz vienam pastāvot, tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības. /pers. C/ bez attaisnojoša iemesla nav pildījis savas saistības, ko viņam, kā valdes priekšsēdētājam, noteica Komerclikums, Civillikums un likums "Par grāmatvedību", tādējādi nodarot kaitējumu Sabiedrības interesēm. Ir citādi nodarījis būtisku kaitējumu Sabiedrības interesēm, ilgstoši izmantojot Sabiedrību tikai savās un sevis pārstāvētā uzņēmuma ekonomiskajās interesēs, radot Sabiedrībai zaudējumus vairāk kā 20000 EUR apmērā, un liedzot iespēju Sabiedrībai atgūt savu īpašumu, gan arī neizpildīja savas saistības un nenodeva Sabiedrībai tās mantu (dokumentus, naudu, zīmogu) ne pēc dalībnieku sapulcēs izteiktajiem pieprasījumiem (protokoli noformēti rakstveidā un izsniegti /pers. C/), ne arī pēc atkārtotā pieprasījuma, kas /pers. C/ nosūtīts 2015.gada 5.novembrī.

Prasītājs norāda, ka jāņem vērā atbildētāja nodarījumu būtiskums:

1) kaitniecība Sabiedrības interesēm ilgusi vismaz no 2008.gada aprīļa, kad atbildētājs tīšuprāt ir ignorējis likuma „Par grāmatvedību" normas;

2) atbildētāja veikto darbību regularitāte un mērķtiecīgums – fiktīvu dokumentu izgatavošana un Sabiedrības dokumentu nodošana SIA „Epīrs" rīcībā bijusi vairākkārtīga ar mērķi aizsargāt tikai savas un SIA „Epīrs" intereses gan tiesās, gan policijā;

3) atbildētāja radīto zaudējumu apmērs - 22225,31 EUR, ņemot vērā, ka Sabiedrība pēdējos 5 gadus strādājusi ar zaudējumiem;

4) atbildētāja izteikumi par viņa rīcību dalībnieku sapulcēs, atzīstot kaitniecību, atzīstot rīkošanos SIA "Epīrs" interesēs, bet to nenožēlojot.

Ņemot vērā radušās sekas - Sabiedrības finanšu līdzekļu samazinājums, īpašuma zaudēšana un nesakārtotā grāmatvedība ar VID sankcijām nākotnē, pēc prasītāja ieskata, atbildētāja nodarītais kaitējums Sabiedrībai ir ļoti būtisks. /pers. C/ izslēgšana no Sabiedrības ir ne tikai pamats, bet arī vienīgais veids, kā Sabiedrībai turpmāk darboties atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

/pers. D/ paskaidro, ka tiesā iesniegtie Sabiedrības dalībnieku sapulču protokoli ir noformēti atbilstoši Komerclikuma 216.panta otrajā daļā un 285.pantā noteiktajam. Dalībnieku sapulces protokoli un tajos norādītie fakti un pieņemtie lēmumi nav apstrīdēti Komerclikuma 217.pantā noteiktajā kārtībā.

Ar Limbažu rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu prasība noraidīta pilnīgi.

Piedzīti no prasītājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12,12 EUR apmērā.

Tiesa pamatojusi savu spriedumu uz tālāk minētajiem apstākļiem.

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra izziņu Sabiedrība reģistrēta 1992.gada 30.jūnijā ar vienoto reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Sabiedrības reģistrētais darbības veids ir iekārtu remonts (NACE 33.12). Sabiedrības dalībnieki ir prasītājs /pers. D/, kuram pieder 21 kapitāla daļa 1491 EUR apmērā jeb 50% pamatkapitāla un atbildētājs /pers. C/, kuram pieder 21 kapitāla daļa 1491 EUR apmērā jeb 50% pamatkapitāla. Laika posmā no 1997.gada 30.jūnija līdz 2004.gada 2.martam /pers. C/ bijis Sabiedrības direktors ar paraksttiesībām, bet laika posmā no 2004.gada 2.marta līdz 2014.gada 4.augustam atbildētājs bija Sabiedrības valdes priekšsēdētājs (lietas 15.-18.lapa).

Ar 2014.gada 4.augusta Sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu /pers. C/ izslēgts no Sabiedrības valdes (lietas 25.-31.lapa).

Ar Sabiedrības dalībnieku 2015.gada 18.jūnija lēmumu nolemts celt prasību pret /pers. C/ par viņa kā dalībnieka izslēgšanu no Sabiedrības, pamatojoties uz būtiska kaitējuma nodarīšanu Sabiedrībai (lietas 19.-22.lapa).

Komerclikuma 195.panta pirmā daļā noteikts, ka tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības pamatojoties uz sabiedrības prasību, ja viņš bez attaisnojoša iemesla nepilda savas saistības vai citādi nodarījis būtisku kaitējumu sabiedrības interesēm, vai nav izpildījis saistības, vai nav pārtraucis kaitējuma nodarīšanu pēc tam, kad no Sabiedrības saņemts rakstveida brīdinājums.

Prasību par cita dalībnieka izslēgšanu no sabiedrības, var celt dalībnieki, kuri pārstāv ne mazāk par pusi no sabiedrības pamatkapitāla, ja statūtos nav noteikts lielāks balsu skaits (Komerclikuma 195.panta otrā daļa).

Komerclikuma 210.panta pirmās daļas 7.punktā noteikts, ka tikai dalībnieku sapulces kompetencē ietilpst lēmuma pieņemšana par prasības celšanu pret dalībnieku.

Atbilstoši Komerclikuma 172.panta pirmajai daļai, prasību pret dibinātājiem, valdes vai padomes locekļiem vai revidentu sabiedrība ceļ, pamatojoties uz dalībnieku sapulces lēmumu, kurš pieņemts ar klātesošo vienkāršu balsu vairākumu. Komerclikuma 216.panta pirmajā daļā teikts, ka dalībnieku lēmums ir pieņemts, ja par to nodotas vairāk par pusi no dalībnieku sapulcē pārstāvētajām balsīm, ja likumā vai statūtos nav noteikts lielāks balsu skaits.

No 2015.gada 18.jūnija sapulces protokola redzams, ka par dalībnieka /pers. C/ izslēgšanu nobalsojusi tikai puse no balsstiesīgā pamatkapitāla, kas ir nepietiekami, lai dalībnieku sapulces lēmumu uzskatītu par pieņemtu.

Tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs neatzīst prasību par viņa izslēgšanu no Sabiedrības dalībniekiem.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 31.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-2221/2014 izteiktajām atziņām, no Komerclikuma 195.panta pirmās daļas nepārprotami izriet, ka, lai izslēgtu dalībnieku no

sabiedrības, ir jāpierāda dalībnieka nodarītā kaitējuma būtiskums sabiedrībai. Būtiska kaitējuma kritērijs kā ģenerālklauzula ir relatīvs, un tas var būt atkarīgs no dažādiem konkrētiem lietas apstākļiem. Šo apstākļu pierādīšanas pienākums gulstas uz prasītāju. Savukārt tiesai, lai piemērotu Komerclikuma 195.pantu, spriedumā jāizvērtē prasītāja iesniegtie būtiskumu apliecinošie pierādījumi un jāpamato, kādēļ atbildētāja izdarītie pārkāpumi uzskatāmi par būtiskiem konkrētās lietas apstākļu kontekstā.

Kā prasības pamats izskatāmajā lietā ir norādīts būtiska kaitējuma nodarīšana Sabiedrībai, kas izpaudusies kā dalībnieka prettiesiska rīcība darbojoties valdes sastāvā un faktiska biznesa atņemšana un konkrēti:

-atbildētājs bez dalībnieku sapulces piekrišanas Sabiedrības vārdā slēdzis darījumus ar viņu saistītajām personām, tajā skaitā ar SIA "MP remonts", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, un SIA "Epīrs", kuras darbības veids tāpat kā Sabiedrības uzņēmējdarbībai ir iekārtu remonts (NACE 33.12).

Prasītāji iesnieguši starp Sabiedrību un SIA "MP remonts", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 2006.gada 1.jūlijā noslēgtu nomas līgumu, ar kuru uzņēmumam "MP remonts" uz laiku līdz 2008.gada 31.jūlijam iznomātas telpas Lejupes ielā 5, Rīgā; un 2011.gada 31.maija telpu nomas līgumu, kas noslēgts starp Sabiedrību un SIA "Epīrs", ar kuru Sabiedrība telpas Lejupes ielā 5 iznomājusi uz desmit gadiem uzņēmumam "Epīrs".

Tiesa secinājusi, ka lietā nav strīda, ka abus līgumus Sabiedrības vārdā noslēdzis /pers. C/. No Uzņēmumu reģistra izziņām redzams, ka /pers. C/ ir 2011.gada 5.aprīlī dibinātā SIA ,"Epīrs" prokūrists ar pilnām sabiedrības pārstāvības tiesībām, kā arī viens no SIA "MP remonts" dalībniekiem.

Uz tiesas dienu šie līgumi nav apstrīdēti.Tiesa konstatējusi, ka Sabiedrības grāmatvedībā nav veikta dokumentālā revīzija, kurā būtu secināts par slēgto līgumu neizdevīgumu, grāmatvedības dokumentu iztrūkumu par kādiem darījumiem, kurus Sabiedrības vārdā varētu būt slēdzis /pers. C/, nenomaksātiem nodokļiem un par līgumu noslēgšanas rezultātā Sabiedrībai radītiem zaudējumiem.

Sabiedrības juridiskā adrese, tāpat kā nomas telpām, ir Lejupes iela 5, Rīgā. Tāpēc praktiski nav iespējama situācija, ka no 2006.gada par šajā adresē esošu Sabiedrības telpu iznomāšanu nezināja Sabiedrības otrs valdes loceklis /pers. D/, kuram bija visas iespējas savlaicīgi konstatēt /pers. C/ pārkāpumus un vērsties pret tiem.

Tiesa uzskatījusi, ka minēto līgumu noslēgšana nepierāda atbildētāja nodarītus zaudējumus Sabiedrībai.

Informācija par /pers. C/, kā Sabiedrības dalībnieku un valdes priekšsēdētāju, SIA "MP remonts" dalībnieku un SIA "Epīrs" prokūristu ir reģistrēta Uzņēmumu reģistrā, tātad, bija pieejama prasītājiem, taču Sabiedrība nekad par to nav iebildusi. Tādejādi no iesniegtajiem pierādījumiem tiesai nav bijis pamata konstatēt Komerclikuma 171.panta noteikumu pārkāpumus, un prasītāji nav pierādījuši, ka ar iepriekšminēto atbildētāja rīcību Sabiedrībai būtu nodarīti zaudējumi.

Saskaņā ar Sabiedrības grāmatvedības izziņu un SEB banka konta Nr./konta numurs/ pārskatu par laiku no 2008.gada 24.decembra līdz 2014.gada 21.jūlijam /pers. C/ no konta izņēmis 22225,31 EUR, atskaites par līdzekļu izlietojumu Sabiedrības grāmatvedībā nav iesniedzis.Tāpat naudas līdzekļi nav iemaksāti kasē. Lietā nav strīda, ka atbildētājs atvēris kontu, izņēmis no konta naudu.

No ierakstiem konta pārskatā tiesai nav bijis iespējams secināt, ka konkrētās Sabiedrībai pārskaitītās naudas summas ir izlietotas kādiem citiem, ar Sabiedrības uzņēmējdarbību nesaistītiem izdevumiem.

Izvērtējot Sabiedrības dalībnieku sapulču protokolus, tiesa konstatējusi, ka sapulcēs sniegtie atbildētāja paskaidrojumi par Sabiedrības norādītajiem viņa pārkāpumiem ir pretrunīgi, kā rezultātā /pers. C/ nav atzinis naudas piesavināšanos (lietas 1.sēj. 19.-21., 25.-33.-37.lapa).

Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirknī veiktās materiālu pārbaudes ietvaros sniegtajos paskaidrojumos /pers. C/ norādījis, ka naudas līdzekļus 22225,31 EUR apmērā izlietojis Sabiedrības labā, ko pierādot dokumenti. Grāmatvedības jautājumus risinājis /pers. D/. Kad abu attiecības pasliktinājušās, atbildētāja iesniegtos dokumentus /pers. D/ "metis atpakaļ".

Atbildētājs nenoliedza, ka pie viņa atrodas iepirkumu akti, ka nav slēdzis nekādus darījumus kā Sabiedrības valdes priekšsēdētājs, ka viņam nav bijis nodoms traucēt Sabiedrības darbību. Saskaņā ar 2016.gada 18.janvāra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa sniegto informāciju ir atteikts uzsākt kriminālprocesu pret /pers. C/ pēc Sabiedrības iesnieguma.

Atbildētājs izskatāmajā civillietā iesniedzis grāmatvedības dokumentus uz 67 lapām, taču pirmās instances tiesa lietas materiāliem tos nav pievienojusi, jo uzskatījusi, ka tie neatbilst Civilprocesa likuma 111.panta, Dokumentu juridiskā spēka likuma, 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība prasībām" prasībām.

Tāpat tiesa secinājusi, ka prasītāji nav cēluši prasības pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu.

Tiesa secinājusi, ka neesot grāmatvedības dokumentu revīzijām, tiesu spriedumiem par /pers. C/ nodarītiem zaudējumiem vai kaitējumu no prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem, nevar izdarīt viennozīmīgus secinājumus par atbildētāja izdarītu kādu Sabiedrības naudas līdzekļu piesavināšanos prasītāju norādītajā 22225,31 EUR apmērā.

Tiesa uzskatījusi, ka būtiska kaitējuma nodarīšana, piesavinoties naudas līdzekļus, nav pierādīta.

Tiesa, izvērtējot prasītāju iepriekšminētos apgalvojumus kopsakarā ar visiem prasībai pievienotajiem pierādījumiem, kā arī Sabiedrības gada pārskatus par 2009.-2013.gadu, kurus iesniedzis atbildētājs, norādījusi, ka nevar secināt, ka minētajā laika posmā atbildētāja vainas dēļ būtu samazinājusies Sabiedrības peļņa, ka nebija iespējams norēķināties ar kreditoriem vai būtu bijusi apgrūtināta gada pārskatu, deklarāciju, atskaišu iesniegšana. Tāpat no prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem nav redzams, ka kādu dokumentu trūkuma dēļ, kurus nebūtu iesniedzis /pers. C/, nebūtu notikusi uzņēmuma normāla saimnieciska darbība un ka Sabiedrībai būtu nodarīts kaitējums.

2014.gada 1.augusta rīkojumu tiesa nav atzinusi par pierādījumu, jo uzskatīja to par kāda dokumenta daļas kopiju, no kuras nav iespējams izdarīt secinājumus.

Tiesa konstatējusi, ka Sabiedrībā nav veiktas revīzijas un inventarizācijas, kurās būtu konstatēts konkrētu dokumentu vai mantas iztrūkums, kas ietekmētu uzņēmuma darbību un būtu vērtējams kā būtiska kaitējuma nodarīšana Sabiedrības interesēm. Konfliktsituācija starp Sabiedrības abiem dalībniekiem ilgst no 2007.gada. Pēc tiesas ieskata, ja šajā laikā atbildētājs būtu paturējis sev kādus dokumentus, bez kuriem uzņēmuma darbība nebūtu iespējama vai apgrūtināta, tad prasītājiem vajadzēja konstatēt gan atbildētāja no Sabiedrības noslēptus darījumus, gan dokumentu iztrūkumu.

Tiesa secinājusi, ka no Sabiedrības gada pārskatiem neizriet, ka par periodu no 2009.-2013.gadam nebūtu maksāti nodokļi, kā rezultātā Sabiedrībai varētu tikt veikti uzrēķini, ka strīdus periodā no 2007.gada līdz izskatāmās civillietas ierosināšanai Sabiedrība nekad nav sūtījusi atbildētājam rakstveida pretenzijas vai brīdinājumus, kurās būtu brīdinājusi viņu par viņa pienākumu neizpildi.

Tiesa uzskatījusi, ka tai nav tiesības vērtēt citas tiesas lietā iesniegtus dokumentus, izdarīt secinājumus par to īstumu un

attiecināmību uz izskatāmo lietu. Novērtējot iepriekšminētos apstākļus kopsakarā, tiesa atzinusi par nepierādītu prasītāju apgalvojumus par atbildētāja veiktu dokumentu izgatavošanu un viltošanu.

Tiesa konstatējusi, ka 2014.gada 1.septembra vienošanos starp /pers. F/ un Sabiedrību "Par nekustamā īpašuma maiņu pret prasījumiem" apstrīdēšanu ir parakstījis /pers. D/, līdz ar to secinot, ka nav pamata atzīt, ka šo vienošanos ir organizējis /pers. C/, nodarot kaitējumu Sabiedrībai.

Tiesa atzinusi, ka nav pierādīts prasītāju apgalvojums, ka atbildētājs ar savu rīcību ir mēģinājis shēmot, lai maksimāli samazinātu Sabiedrības iespēju gūt ienākumus saistību izpildei.

Tiesas ieskatā, ar prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem neapstiprinājās prasībā apgalvotais, ka atbildētājs ļaunprātīgi, pretēji Sabiedrības interesēm, jau kopš 2008.gada pieļāvis kaitnieciskas darbības pret Sabiedrību, mēģinot atbrīvoties no /pers. D/ kā Sabiedrības valdes locekļa un dalībnieka, ar mērķi sagrābt Sabiedrību, pārkāpis konkurences aizliegumu, atņēmis prasītājiem biznesu, darbojies interešu konfliktā, slēdzot darījumus ar saistītām personām Sabiedrības vārdā, bet savās interesēs veicis darbības, lai faktiski novestu Sabiedrību līdz maksātnespējai; ilgstoši nepiedalījās Sabiedrības pārvaldē, neieradās uz ikgadējām dalībnieku sapulcēm par gada pārskatu apstiprināšanu.

Kriminālprocesos nav uzrādītas apsūdzības pret atbildētāju par naudas līdzekļu piesavināšanos vai kādām citādām prettiesiskām darbībā pret Sabiedrību.

Tiesa secinājusi, ka prasītāji nav brīdinājuši rakstveidā atbildētāju par konkrētu Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu pārtraukšanu, kā arī pats atbildētājs rakstveidā nav atzinis šādus pārkāpumus. 2015.gada 5.novembra Sabiedrības rakstveida pieprasījums "Par sabiedrības dokumentācijas un zīmoga atgriešanu", atbildētājam tikai tiesvedības laikā atgādināts par Sabiedrības zīmoga, grāmatvedības un lietvedības dokumentu nodošanu, līdz 2015.gada 10.novembrim ar nodošanas-pieņemšanas aktu valdes loceklim /pers. D/ (lietas 1.sēj. 172.-173.lapa).

Saskaņā ar Sabiedrības iesniegto 2008.gada 20.oktobra izziņu, kura adresēta Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas nodaļai (lietas 1.sēj. 128.lapa), Sabiedrība paziņojusi, ka no 2007.gada 1.februāra saimniecisko darbību Sabiedrībā veic /pers. D/, kas /pers. D/ vārdā noslēgusi līgumu ar SIA "LD Audits" 2007.gada 2.janvārī par grāmatvedības uzskaites veikšanu. Kopš 2008.gada 16.janvāra firma visas bankas operācijas veic ar AS "Swedbank" starpniecību, un konts atvērts šajā bankā. Atskaites Sabiedrības vārdā, ko Valsts ieņēmumu dienestam iesniedz /pers. C/, netiek veiktas un saskaņotas ar SIA "LD Audits". Par to pareizību un patiesību atbild pats /pers. C/ (lietas 1.sēj.128.lapa).

No 2007.gada 1.februāra saimniecisko darbību (arī visas bankas operācijas AS "Swedbanka") Sabiedrībā veica /pers. D/, bet 2008.gada 24.decembrī /pers. C/ atvēra Sabiedrības vārdā kontu AS "SEB banka".

Saskaņā ar Sabiedrības pārstāves paskaidrojumiem, Sabiedrībā bija 4 zīmogi, tātad, arī katra dalībnieka rīcībā, kas uz tiesas dienu nav atzīti par nederīgiem. Konta atvēršanai nebija nepieciešama otra dalībnieka piekrišana. No iepriekšminētā var secināt, ka /pers. C/ un /pers. D/ par Sabiedrības komercdarbības veikšanu un darījumu slēgšanu savstarpēji netika vienojušies, bet darbojās patstāvīgi.

Tiesas ieskatā, konkrētās lietas apstākļu kontekstā, no prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem nav iespējams izdarīt viennozīmīgu secinājumu, ka atbildētājs būtu vēlējies apzināti nodarīt zaudējumu Sabiedrībai, piesavinājies neuzskaitītus naudas līdzekļus, vai citādi nodarījis kaitējumu. Nav arī pierādīts, ka kādus atbildētāja pārkāpumus būtu konstatējis Valsts ieņēmumu dienests.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 31.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-2221/2014, dalībnieka izslēgšana no sabiedrības Komerclikuma 195.panta kārtībā būtībā nozīmē Satversmes 105.pantā noteikto tiesību uz īpašumu ierobežojumu. Tādēļ šis tiesību institūts izmantojams tikai izņēmuma gadījumos un tikai likumā paredzētajos apstākļos, turklāt tiesai īpaši rūpīgi jāpārbauda prasības pamats un tā atbilstība likuma noteikumiem. Gadījumi, kuros ir pieļaujams izslēgt dalībnieku no sabiedrības, ir paredzēti Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā, kur ir noteikts, ka tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības, pamatojoties uz sabiedrības prasību, ja viņš bez attaisnojoša iemesla nepilda savas saistības vai citādi nodarījis būtisku kaitējumu sabiedrības interesēm, vai nav izpildījis saistības, vai nav pārtraucis kaitējuma nodarīšanu pēc tam, kad no sabiedrības saņemts rakstveida brīdinājums.

No Komerclikuma 195.panta pirmās daļas nepārprotami izriet, ka, lai izslēgtu dalībnieku no sabiedrības, ir jāpierāda dalībnieka nodarītā kaitējuma būtiskums sabiedrībai.

Novērtējot atbildētāja rīcību kopumā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesai nav bijis pamata atzīt par pierādītu atbildētāja vainu būtiska kaitējuma nodarīšanā Sabiedrības interesēm, lai atbilstoši Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā noteiktajam /pers. C/, kā dalībnieku izslēgtu no Sabiedrības un ierobežotu viņa tiesības uz īpašumu - 21 kapitāla daļu.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasības apmierināšanai nav pamata un tā ir noraidāma.

Par Limbažu rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu apelācijas sūdzību iesnieguši prasītāji, norādot apelācijas sūdzībā tālāk minētos apstākļus.

Pirmkārt, tiesa ir nepareizi interpretējusi materiālo tiesību normas- Komerclikuma 172.panta pirmo daļu un Komerclikuma 216.panta pirmo daļu, neskatot tās kopsakarā ar Komerclikuma 211.panta otro daļu, un līdz ar to izdarot nepareizu secinājumu, ka no 2015.gada 18.jūnija sapulces protokola redzams, ka par dalībnieka /pers. C/ izslēgšanu nobalsojusi tikai puse no balsstiesīgā pamatkapitāla, kas ir nepietiekami, lai dalībnieku sapulces lēmumu uzskatītu par pieņemtu. Komerclikuma 211.panta otrajā daļā ir skaidri noteikts, ka dalībniekam nav tiesību piedalīties balsošanā, ja tiek pieņemts lēmums par prasības celšanu pret viņu. Saskaņā ar minētā panta trešo daļu, nosakot pārstāvības normu, šā panta otrajā daļā minētā dalībnieka balsis netiek ņemtas vērā. Tātad ir iestājies viens no Komerclikuma paredzētajiem gadījumiem, kad balsstiesības tiek ierobežotas (Komerclikums ierobežo dalībnieka piedalīšanos balsojumā par noteiktu jautājumu loku) un balsstiesīgajā kapitālā apmaksātās daļas netiek ieskaitītas. Tā kā atbildētāja /pers. C/ daļas balsstiesīgajā kapitālā netiek ieskaitītas, secināms, ka par prasības celšanu pret /pers. C/ un viņa izslēgšanu no sabiedrības ir nobalsojis 100% no balsstiesīgā kapitāla, kas ir pietiekami, lai dalībnieku sapulces lēmumu uzskatītu par pieņemtu.

Otrkārt, tiesa ir nepareizi novērtējusi pierādījumus un nepareizi konstatējusi faktus.

Prasītāji būtiska kaitējuma nodarīšanu Sabiedrībai ir pamatojuši arī ar faktu, ka atbildētājs no Sabiedrības konta ir izņēmis naudas līdzekļus 22225,31 EUR apmērā, neiesniedzot Sabiedrības grāmatvedībā atskaites par šo naudas līdzekļu izlietojumu un neiemaksājot tos Sabiedrības kasē. Par naudas izņemšanas faktu starp pusēm strīda nav - tas ir konstatējams no lietā esošajām konta izdrukām, un to nenoliedz arī pats atbildētājs /pers. C/. Starp pusēm pastāv strīds par šo naudas līdzekļu izlietojumu. No 2015.gada 1.oktobra grāmatvedības izziņas secināms, ka par izņemto minēto naudas līdzekļu izlietojumu atbildētājs atskaites grāmatvedībā nav iesniedzis un tie nav iemaksāti arī Sabiedrības kasē. Arī par šīs naudas summas neiemaksāšanu Sabiedrības kasē un atskaišu par tās

izlietojumu neiesniegšanu grāmatvedībā atbildētājs nenoliedz. Tieši pretēji - viņš gan tiesai, gan policijai, kur tika lūgts ierosināt krimināprocesu par naudas piesavināšanos, iesniedzis dokumentus, kas it kā apliecina šo naudas līdzekļu izlietojumu.

Tiesa nav pieņēmusi atbildētāja /pers. C/ iesniegtos dokumentus uz 67 lapām. Tātad atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai atbildētājs nav pierādījis no Sabiedrības konta izņemtās naudas izlietojumu Sabiedrības vajadzībām, kā rezultātā nav pamata secinājumam, ka šī nauda nav piesavināta. Prasītāji uzskata, kā ņemot vērā naudas summas apmēru, ir pamats secināt, ka Sabiedrībai ir nodarīts būtisks kaitējums.

Tāpat prasītāji uzskata, ka dokumenti, ko vēlējās iesniegt atbildētājs kā pierādījumus, nepierāda naudas līdzekļu 22225,31 EUR apmērā izlietojumu Sabiedrības interesēm. Starp iesniegtajiem dokumentiem ir:

1) bankas maksājuma uzdevumi par tādiem izdevumiem Sabiedrības labā, kas jau secināti no konta izdrukām, ir atzīti par Sabiedrības izdevumiem un grāmatvedības izziņā norādītajā summā, par kuru nav sniegtas atskaites, nav iekļauti;

2) iepirkuma akti par izdevumu taisīšanu 15922,48 EUR kopvērtībā, kas, lai arī tagad noformēti uz Sabiedrības vārda, faktiski ir izmantoti tikai /pers. C/ pārstāvētā uzņēmuma SIA "Epīrs" vajadzībām./pers. C/ iesniegtajos dokumentos esošie iepirkumu akti, kas par it kā laika posmā no 2009.gada līdz 2014.gadam notikušiem darījumiem ar privātpersonām /pers. AA/, /pers. AB/ un /pers. AC/, ar atpakaļejošiem datumiem sastādīti tikai pēc prasības celšanas, pierāda faktu, ka naudas līdzekļi 15922,48 EUR apmērā ir izmantoti SIA "Epīrs" vajadzībām - krāsns, kas atrodas SIA "Epīrs" lietotajās telpās, montāžai, demontāžai un remontam un malkas iegādei. Sabiedrības lietoto telpu apsildīšanai tiek izmantota elektroenerģija, līdz ar to minētie naudas līdzekļi nekādā veidā nevar būt attiecināmi uz Sabiedrības vajadzībām iztērētajiem izdevumiem.

Neskatoties uz minēto, tiesa izdarījusi viennozīmīgu secinājumu, ka nav pierādīts, ka atbildētājs /pers. C/ būtu izdarījis Sabiedrības naudas līdzekļu piesavināšanos prasītāju norādītajā apmērā. Šāds tiesas secinājums, pēc prasītāju ieskata, ir nepareizs, neloģisks un neatbilst Civillikuma 1838.pantam un Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai.

Prasītāji norāda uz judikatūru - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu departamenta 2014.gada 15.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-101/2014, kurā norādīts, ka nav apstrīdams, ka saņemtā nauda ir vai nu jāatdod, vai tā jāizlieto sabiedrības komercdarbībā, pretējā gadījumā ir konstatējams prettiesisks izlietojums; attiecībā uz saņemtās naudas izlietošanu pastāv divas iespējas; pirmā un biežāk konstatējamā ir naudas izlietošana komercdarbībā, proti, maksājumiem par izejvielām un citām par skaidru naudu pirktām precēm, samaksai par uzņēmuma līgumu izpildi, kā arī ne visai vēlamo, bet neaizliegto darba algas izmaksu skaidrā naudā; otra iespēja ir naudas piesavināšanās vai izšķērdēšana; abas iespējas pastāv tikai pieņēmumu veidā; īstenības noskaidrošanai derīgi jebkuri Civilprocesa likumā nosauktie pierādīšanas līdzekļi, kas vērtējami kopsakarā, un nevienam no tiem nav iepriekš noteikts spēks.

Atbildētājs /pers.C/ nav izmantojis savas likumā noteiktās tiesības aktīvi aizstāvēt savas intereses un pierādīt naudas līdzekļu izlietojumu Sabiedrības vajadzībām.

Prasītāji vērš apelācijas instances tiesas uzmanību uz faktu, ka tiesai nebija jāvērtē konta pārskatos redzamie pārskaitījumi (bezskaidras naudas darījumi), jo par tiem šobrīd prasītāji pret atbildētāju pretenzijas nav cēluši un pārskaitītās naudas summas nav iekļautas grāmatvedības izziņā norādītajā naudas summā.

Prasītāji uzskata tiesas viedokli, ka Sabiedrības grāmatvedībā nav veikta dokumentālā revīzija, par nepamatotu. Lietas materiālos atrodas grāmatvedības izziņa, kas sagatavota pēc tam, kad pēc grāmatvedības pakalpojumu sniedzēja maiņas ir veikta padziļināta grāmatvedības pārbaude, kuras laikā konstatēts, ka atbildētājs /pers. C/ nav devis norēķinu par naudas līdzekļu 22225,31 EUR apmērā izlietojumu. Normatīvie akti neuzliek par pienākumu kapitālsabiedrībām obligāti piesaistīt zvērinātu revidentu vai auditoru.

Tāpat prasītāji norāda, ka Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Atbildētājs /pers.C/nav apstrīdējis nevienu no faktiem, kas norādīti 2015.gada 18.jūnija prasības pieteikumā, 2015.gada 21.oktobra iesniegumā par papildus pierādījumu pievienošanu lietai un 2016.gada 19.janvāra rakstveida paskaidrojumā.

Prasītāji uzskata, ka tiesa nepamatoti nav vērtējusi 2014.gada 1.augusta rīkojumu. Tiesa norāda, ka minētais rīkojums (lietas 38.lapa) nav atzīstams par dokumentu un šīs civillietas ietvaros kā pierādījums nav izvērtējams, jo tas ir kāda dokumenta daļas kopija, no kuras nav iespējams izdarīt kādus secinājumus. Prasītāji atzīst, ka sākotnēji 2015.gada 18.jūnija prasības pieteikumam kā pielikums Nr.10 tika pievienota minētā rīkojuma neapliecināta kopija ar norādi, ka oriģināls atrodas citas civillietas materiālos. Taču, uzreiz pēc attiecīgā dokumenta saņemšanas no Limbažu rajona tiesas lietas C21039015 materiāliem, prasītāji 2015.gada 21.oktobrī iesniedza tiesai 2014.gada 1.augusta rīkojuma apliecinātu kopiju. Līdz ar to, pēc prasītāju ieskata, tiesai bija pienākums minēto dokumentu vērtēt kā pierādījumu faktiem, ka pie atbildētāja /pers. C/ joprojām atrodas Sabiedrības zīmogs, kuru viņš prettiesiski neatdod un izgatavo viltotus pierādījumus Sabiedrības vārdā, lai aizstāvētu sava pārstāvētā uzņēmuma SIA „Epīrs" intereses.

Tiesa, motivējot prasības noraidīšanu, vairākkārt savā spriedumā norāda, ka nekādas prasības par zaudējumu piedziņu no /pers. C/ nav celtas. No tā secināms, ka tiesas ieskatā obligāts priekšnosacījums, lai tiesa apmierinātu šādu prasību, ir tiesas nolēmuma par zaudējumu piedziņu esamība. Šāda argumentācija ir pilnībā nepamatota, ņemot vērā faktu, ka Komerclikums paredz noilgumu sabiedrības prasību celšanai, kas ir daudz īsāks par noilgumu, kāds paredzēts zaudējumu piedziņai, turklāt prasībai par zaudējumu piedziņu ir nepieciešams apmaksāt lielu valsts nodevu un tādu ir saprātīgi celt vien gadījumos, ja prasības apmierināšanas gadījumā no zaudējuma nodarītāja būtu, ko piedzīt.

Treškārt, tiesa ir pārkāpusi procesuālo tiesību normu. Civilprocesa likuma 97.panta trešā daļa nosaka, ka tiesai spriedumā jānorāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienus faktus par pierādītiem, bet citus - par nepierādītiem, Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa nosaka, ka motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi; šajā daļā norāda arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī tiesas secinājumus par prasības pamatotību vai nepamatotību.

Neskatoties uz to, tiesa nav devusi savu vērtējumu prasītāju norādītajam atbildētāja pārkāpumam par tāda darījuma slēgšanu, kas ir pretējs Sabiedrības interesēm, konkrēti - par 2014. gada 24.jūlija noslēgto vienošanos ar /pers.A/, kas tika noslēgta tikai ar mērķi panākt izdevīga darījuma slēgšanu starp atbildētāja /pers. C/ pārstāvēto uzņēmumu SIA „Epīrs" un minēto personu /pers.A/ (no lietas materiālos esošā tiesas sēdes audioieraksta ir dzirdami /pers. C/ paskaidrojumi, kuros viņš atzīst, ka vienošanās ir slēgta tikai un vienīgi tādēļ), un ar kuru atbildētājs radījis Sabiedrībai zaudējumus no1212, 94 EUR līdz 3048 EUR apmērā (atkarībā no tā, vai minētās saistības kaut kādā apmērā ir izpildītas).

Tāpat tiesa nav devusi savu vērtējumu prasītāju norādītajam faktam, ka atbildētājs /pers. C/ ir nelojāls pret Sabiedrību un izmanto to tikai SIA „Epīrs" vajadzībām, ko pierāda jau minētās 2014.gada 24.jūlija vienošanās slēgšana, prasības celšana SIA „Epīrs"

vārdā pret paša uzņēmumu -Sabiedrību un Sabiedrības dokumentu (2011.gada 31.maija telpu nomas līgums, 2014.gada 1.septembra vienošanās par nekustamā īpašuma maiņu pret prasījumiem un 2014.gada 12.augusta SEB banka kases ieņēmumu orderis) nodošana SIA „Epīrs". Šīs atbildētāja /pers. C/ darbības ir pilnīgi pretrunā ar Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteikto, tiesību doktorīnā norādītajiem valdes locekļa pienākumiem un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 25.janvāra spriedumā lietā SKC-25/2012 atzītajam.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta ceturto dalu, 413.panta pirmo daļu, 414.panta pirmo un trešo daļu, 415.panta pirmo un otro daļu, 416.panta pirmo un otro daļu, 417.panta pirmo daļu, 425.panta pirmo daļu un 426.pantu prasītāji lūdz apelācijas instances tiesai:

- pilnībā atcelt Limbažu rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu lietā C21052515;
- izskatīt lietu pēc būtības un apmierināt prasību:

a) izslēgt atbildētāju /pers. C/, personas kods /personas kods/, no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/;

b) nodot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmumam "CICERO", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, atbildētājam /pers. C/, personas kods /personas kods/, piederošo 21 kapitāla daļu;

c) piedzīt no atbildētāja /pers. C/ visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradies prasītājs /pers. D/. No viņa saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņa piedalīšanās tiesas sēdē pamatojoties uz lietā iesniegtajiem dokumentiem, viņa rakstveida paskaidrojumiem un līdzprasītājas pārstāves paskaidrojumiem (lietas).

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija atzīst, ka iespējams lietu izskatīt bez prasītāja /pers. D/ piedalīšanās tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" pilnvarotā pārstāve /pers. B/ uzturēja pilnīgi apelācijas sūdzību un prasību ar tajās norādītajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīti prasījumi. Lūdza apelācijas instances tiesai prasību apmierināt pilnīgi.

Atbildētājs /pers.C/prasību un apelācijas sūdzību neatzina un lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

Uzklausījusi apelācijas instances tiesas sēdē lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot prasītāju apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, pārbaudot lietas materiālus kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" un /pers. D/ prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar prasītāju sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" un /pers. D/ apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Limbažu rajona tiesas 2016.gada 16.februāra spriedumu konstatēti turpmāk minētie fakti, kas nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra izziņu Sabiedrība reģistrēta 1992.gada 30.jūnijā ar vienoto reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Sabiedrības reģistrētais darbības veids ir iekārtu remonts (NACE 33.12). Sabiedrības dalībnieki ir prasītājs /pers. D/, kuram pieder 21 kapitāla daļa 1491 EUR apmērā jeb 50% pamatkapitāla un atbildētājs /pers. C/, kuram pieder 21 kapitāla daļa 1491 EUR apmērā jeb 50% pamatkapitāla. Laika posmā no 1997.gada 30.jūnija līdz 2004.gada 2.martam /pers. C/ bijis Sabiedrības direktors ar paraksta tiesībām, bet laika posmā no 2004.gada 2.marta līdz 2014.gada 4.augustam viņš bija Sabiedrības valdes priekšsēdētājs.

/pers. C/ ir 2011.gada 5.aprīlī dibinātā SIA "Epīrs" prokūrists ar pilnām sabiedrības pārstāvības tiesībām, kā arī viens no SIA "MP remonts" dalībniekiem.

2006.gada 1.jūlijā atbildētājs /pers. C/ noslēdzis Sabiedrības vārdā ar SIA "MP remonts" nomas līgumu, ar kuru Sabiedrība iznomājusi telpas Lejupes ielā 5, Rīgā, SIA "MP remonts" līdz 2008.gada 31.jūlijam.

2011.gada 31.maijā atbildētājs noslēdzis Sabiedrības vārdā ar SIA "Epīrs" nomas līgumu, ar kuru telpas Lejupes ielā 5 Rīgā nodotas nomā SIA "Epīrs" uz desmit gadiem.

Savukārt 2012.gada 20.novembrī atbildētājs noslēdzis Sabiedrības vārdā ar /pers.A/piespiedu zemes nomas līgumu, ar kuru nodots nomā Sabiedrībai /pers.A/ piederošais zemes gabals Lejupes ielā 5 Rīgā 4,971 m2 platībā.Līgums noslēgts ar termiņu līdz 2023.gada 19.novembrim.

Laika periodā no 2008.gada 24.aprīļa līdz 2013.gada 31.decembrim SIA "CICERO" valdes priekšsēdētājs /pers. C/ ir izņēmis no Sabiedrības konta LV95UNLA0050012238989 – 13429,79 Ls (19108,72 EUR), bet laika periodā 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 21.jūlijam 3116 EUR, kopā 22225,31 EUR.

Atbildētājs nav iesniedzis Sabiedrības grāmatvedībā atskaites par minēto naudas līdzekļu izlietojumu, kā arī tos nav iemaksājis Sabiedrības kasē.

Ar 2014.gada 4.augusta Sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu /pers. C/ atbrīvots no Sabiedrības valdes priekšsēdētāja amata pienākumu pildīšanas.

2014.gada 1.septembrī starp /pers. F/, kā kreditoru no vienas puses, un Sabiedrību, kā parādnieku no otras puses, noslēgta vienošanās, saskaņā, ar kuru Sabiedrībai piederošais nekustamais īpašums Lejupes ielā 5 Rīgā, ar kadastrālo vērību 78225 EUR, mainīts pret kopējo parāda summu 76861,44 EUR apmērā.

2015.gada 18.jūnija Sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulcē pieņemts lēmums par prasības celšanu pret /pers. C/, tostarp par viņa izslēgšanu no Sabiedrības, un šāda prasība iesniegta Limbažu rajona tiesā 2015.gada 25.jūnijā (lietas 1.sēj.4.lapa).

Apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka prasītāju apelācijas sūdzībā minētie apstākļi un argumenti ir pamatoti tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

Gadījumi, kuros ir pieļaujams izslēgt dalībnieku no sabiedrības, ir paredzēti Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā, kur noteikts, ka tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības, pamatojoties uz sabiedrības prasību, ja viņš bez attaisnojoša iemesla nepilda savas saistības vai citādi nodarījis būtisku kaitējumu sabiedrības interesēm, vai nav izpildījis saistības, vai nav pārtraucis kaitējuma nodarīšanu pēc tam, kad no sabiedrības saņemts rakstveida brīdinājums.

No Komerclikuma 195.panta pirmās daļas nepārprotami izriet, ka, lai izslēgtu dalībnieku no sabiedrības, ir jāpierāda dalībnieka nodarītā kaitējuma būtiskums sabiedrībai. Būtiska kaitējuma kritērijs kā ģenerālklauzula ir relatīvs, un tas var būt atkarīgs no

dažādiem konkrētiem lietas apstākļiem. Šo apstākļu pierādīšanas nasta gulstas uz prasītāju. Savukārt tiesai, lai piemērotu Komerclikuma 195.pantu, spriedumā jāizvērtē prasītāja iesniegtie būtiskumu apliecinošie pierādījumi un jāpamato, kādēļ atbildētāja izdarītie pārkāpumi uzskatāmi par būtiskiem konkrētās lietas apstākļu kontekstā.

Dalībnieka izslēgšana no sabiedrības ar ierobežotu atbildību Komerclikuma 195.panta kārtībā būtībā nozīmē Satversmes 105.pantā noteikto tiesību uz īpašumu ierobežojumu. Tādēļ šis tiesību institūts izmantojams tikai izņēmuma gadījumos un tikai likumā paredzētajos apstākļos, turklāt tiesai īpaši rūpīgi jāpārbauda prasības pamats un tā atbilstība likuma noteikumiem.

Prasītāji pamatojuši atbildētāja /pers. C/ nodarīto būtisko kaitējumu Sabiedrības interesēm ar vairākiem faktiem, tostarp ar faktu, ka atbildētājs no Sabiedrības konta ir izņēmis naudas līdzekļus 22225,31 EUR apmērā, taču atskaites par šo naudas līdzekļu izlietojumu atbildētājs Sabiedrības grāmatvedībā nav iesniedzis, kā arī to nav iemaksājis Sabiedrības kasē.

No lietas materiālos esošās prasītājas 2015.gada 1.oktobra grāmatvedības izziņas Nr.01, redzams, ka laika periodā no 2008.gada 24.aprīļa līdz 2013.gada 31.decembrim SIA "CICERO" valdes priekšsēdētājs /pers. C/ vienpersoniski ir izņēmis no firmas konta LV95UNLA0050012238989 – 19108,72 EUR (13429,79 Ls), periodā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 21.jūlijam 3116,58 EUR. Izņemto naudas līdzekļu kopējā summa 22225,31 EUR. Atskaites par līdzekļu izlietojumu SIA "CICERO" grāmatvedībā nav iesniegtas. Izņemtie naudas līdzekļi uzņēmuma kasē nav iemaksāti (lietas 1.sēj.67.lapa). Izziņai pievienotas bankas izdrukas, kas apliecina izziņā minēto informāciju (lietas 1.sēj.68.-83.lapa). Šādu faktu nav noliedzis arī pats atbildētājs, taču iebilda pret prasītāju argumentiem, ka naudas līdzekļi nav izlietoti Sabiedrības interesēs.

Tiesas kolēģija apmierināja pušu izteikto lūgumu pievienot lietas materiāliem atbildētāja /pers. C/ iesniegtos dokumentus uz 67 lapām, kas netika apmierināts pirmās instances tiesas sēdē (lietas 2.sēj.13.-83.lapa).

Atbildētāja ieskatā, viņa iesniegtie dokumenti tiesai, apliecina faktu, ka viņš izņemtos naudas līdzekļus izmantojis Sabiedrības vajadzībām

Tiesas kolēģija, iepazīstoties ar atbildētāja /pers. C/ iesniegtajiem dokumentiem, piekrīt prasītāju viedoklim, ka tie nepierāda naudas līdzekļu 22225,31 EUR apmērā izlietojumu Sabiedrības vajadzībām. Starp iesniegtajiem dokumentiem ir bankas maksājuma uzdevumi par izdevumiem, kas ir atzīti par Sabiedrības izdevumiem un iepirkuma akti par izdevumiem par kopējo summu 15922,48 EUR, kas, lai arī tagad noformēti uz Sabiedrības vārda, faktiski ir izmantoti /pers. C/ pārstāvētā uzņēmuma SIA "Epīrs" vajadzībām - krāsns, kas atrodas SIA "Epīrs" lietotajās telpās, montāžai, demontāžai un remontam un malkas iegādei. Sabiedrības lietoto telpu apsildīšanai tiek izmantota elektroenerģija, līdz ar to minētie naudas līdzekļi nekādā veidā nevar būt attiecināmi uz Sabiedrības vajadzībām iztērētajiem izdevumiem. Tie ir sastādīti ar atpakaļejošiem datumiem.Tas liecina par to, ka šādi darījumi nav realizēti un atbildētāja mērķis ir, lai uzrādītu piesavinātās naudas izlietojumu.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājs /pers. C/ nav pierādījis savu iebildumu pamatotību atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas nosacījumiem. Juridiskajā literatūrā atzīts, ka šajā Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas normā ietverts svarīgs princips, kas neļauj pieteikt un uzturēt tiesā prasījumus vai iebildumus bez pienācīgas argumentācijas un bez pierādījumiem. Pēc tiesas kolēģijas ieskata, atbildētājs nav pierādījis, ka izņemtos naudas līdzekļus no Sabiedrības konta ir izmantojis Sabiedrības vajadzībām vai to nodevis Sabiedrības rīcībā.

Tiesai konsekventi jāievēro noteikumi, ka prasītājam nepietiek izvirzīt prasījumu, bet tas arī jāpamato. Tāpat arī atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. (sk. Civilprocesa likuma komentāri I.daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 328.lp.).

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu departaments 2014.gada 15.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-101/2014 norādījis, ka nav apstrīdams, ka saņemtā nauda ir vai nu jāatdod, vai tā jāizlieto sabiedrības komercdarbībā, pretējā gadījumā ir konstatējams prettiesisks izlietojums. Tātad, izejot no Augstākās tiesu prakses, atzīstams, ka atbildētājs minētos naudas līdzekļus izlietojis prettiesiski.

Tā kā puses īsteno savas procesuālās tiesības saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu (sacīkstes , tad pušu strīdīgās attiecības tiesai jāizvērtē pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas, un vienīgi šie dati ir nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls, kuru tā pārbauda un novērtē (sk. Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata.- Rīga: Autora izdevums, 1933, 235.lp.).

Tiesas kolēģija uzskata, pirmās instances tiesas viedokli, ka Sabiedrības grāmatvedībā nav veikta dokumentālā revīzija, par nepamatotu. Lietas materiālos atrodas grāmatvedības izziņa, kas sagatavota pēc tam, kad pēc grāmatvedības pakalpojumu sniedzēja maiņas ir veikta padziļināta grāmatvedības pārbaude, kuras laikā konstatēts, ka atbildētājs /pers. C/ nav devis norēķinu par naudas līdzekļu 22225,31 EUR apmērā izlietojumu. Normatīvie akti neuzliek par pienākumu kapitālsabiedrībām obligāti piesaistīt zvērinātu revidentu vai auditoru.

Tiesas kolēģija piekrīt prasītāju apelācijas sūdzības argumentiem, ka tiesai nebija nekāda pamata balstīties uz apstākli, ka prasītāji nav cēluši prasību pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu. Jāņem vērā Komerclikuma 1.pantā noteikto, ka komercsabiedrība tiek izveidota, lai veiktu saimniecisko darbību un gūtu peļņu. Sabiedrības mērķu sasniegšana pamatā balstās uz tās dalībnieku lojalitātes prezumpciju, kas nozīmē to, ka dalībnieki darbojas komercsabiedrības interesēs un savas tiesības un likumīgās intereses aizsargā Komerclikumā noteiktā kārtībā. Tātad prasītāji ir izvēlējušies celt prasību pret /pers. C/ pamatojoties uz Komerclikuma tiesību normām, līdz ar to, tiesai jāizskata lieta atbilstoši minētā likuma prasībām.

Tiesas kolēģija uzskata par pamatotiem apelācijas sūdzības iebildumus, ka pirmās instances tiesai bija jāvērtē 2014.gada 24.jūlijā noslēgtā vienošanās starp /pers. C/ pārstāvēto SIA „Epīrs" un /pers.A/. Pēc tiesas kolēģijas ieskata, šāda vienošanās ir noslēgta ar mērķi panākt izdevīga darījuma slēgšanu starp atbildētāja /pers. C/ pārstāvēto uzņēmumu SIA „Epīrs" un minēto personu /pers.A/. No lietas materiālos esošā tiesas sēdes audioieraksta izriet, ka /pers. C/ atzīst, ka vienošanās rezultātā ir radījis Sabiedrībai zaudējumus no1212, 94 EUR līdz 3048 EUR apmērā.

Tiesas kolēģija viennozīmīgi piekrīt apelācijas sūdzībā izteiktajam viedoklim, ka atbildētājs /pers. C/ ir nelojāls pret Sabiedrību un izmanto to tikai SIA „Epīrs" vajadzībām, ko pierāda jau minētās 2014.gada 24.jūlija vienošanās slēgšana, prasības celšana SIA „Epīrs" vārdā pret paša uzņēmumu -Sabiedrību un Sabiedrības dokumentu (2011.gada 31.maija telpu nomas līgums, 2014.gada 1.septembra vienošanās par nekustamā īpašuma maiņu pret prasījumiem un 2014.gada 12.augusta SEB banka kases ieņēmumu orderis) nodošana SIA „Epīrs". Šādas atbildētāja /pers. C/ darbības ir pretrunā ar Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteikto, ka valdes un padomes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Atbildētājs savu negatīvo attieksmi pret Sabiedrību neslēpa arī apelācijas tiesas sēdē, norādot, ka viņam Sabiedrība neinteresē. Viņš domājis, ka darījumi neatklāsies. Respektīvi, atbildētājs apstiprināja Sabiedrības 2014.gada 18.augusta ārkārtas dalībnieku sapulcē teikto (lietas 1.sēj.33.36.lapa).

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāji ir pierādījuši savu prasību atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta

pirmajai daļai.

Atbildētājs /pers.C/, pie noskaidrotajiem un pierādītiem apstākļiem, konkrēti, lietojot Sabiedrības mantu savām vajadzībām, piesavinājoties Sabiedrības līdzekļus, nenododot Sabiedrībai dokumentāciju un zīmogu, nekārtojot grāmatvedību un pārkāpjot lojalitātes pienākumu, kā arī nododot informāciju par Sabiedrību un tās slēgtajiem darījumiem sev pārstāvētiem uzņēmumiem, pēc tiesas kolēģijas ieskata, ir nodarījis Sabiedrībai būtisku kaitējumu.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētāja rīcībā ir Komerclikuma 195.panta pirmajā daļā uzskaitītās pazīmes dalībnieka izslēgšanai. Pastāvot iepriekš uzskaitītajiem pārkāpumiem, saskaņā ar Komerclikuma 195.panta pirmo un otro daļu ir pamats atbildētāju izslēgt no Sabiedrības. Prasības celšana pret atbildētāju par viņa izslēgšanu no Sabiedrības ir vienīgais veids, kā turpmāk pasargāt Sabiedrības intereses.

Tiesas kolēģija piekrīt apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, ka tiesa nepareizi ir interpretējusi materiālo tiesību normas - Komerclikuma 172.panta pirmo daļu un Komerclikuma 216.panta pirmo daļu, neskatot tās kopsakarā ar Komerclikuma 211.panta otro daļu, un līdz ar to izdarot nepareizu secinājumu, ka 2015.gada 18.jūnija Sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulcē pieņemto lēmumu par prasības celšanu pret dalībnieku /pers. C/ par viņa izslēgšanu no Sabiedrības nevar uzskatīt par pieņemtu.

Dalībnieka izslēgšanu no sabiedrības ar ierobežotu atbildību regulē Komerclikuma 195.pants.

Saskaņā ar Komerlikuma 195.panta otro daļu prasību par dalībnieka izslēgšanu var celt dalībnieki, kuri pārstāv ne mazāk par pusi no sabiedrības pamatkapitāla, ja statūtos nav noteikts lielāks balsu skaits.

Savukārt Komerclikuma 211.panta otrajā daļā ir noteikts, ka dalībniekam nav tiesību piedalīties balsošanā, ja tiek pieņemts lēmums par prasības celšanu pret viņu. Saskaņā ar minētā panta trešo daļu, nosakot pārstāvības normu, šā panta otrajā daļā minētā dalībnieka balsis netiek ņemtas vērā. Tātad, ir iestājies viens no Komerclikuma paredzētajiem gadījumiem, kad balsstiesības tiek ierobežotas un balsstiesīgajā kapitālā apmaksātās daļas netiek ieskaitītas. Tā kā atbildētāja /pers. C/ daļas balsstiesīgajā kapitālā netiek ieskaitītas un par prasības celšanu pret /pers. C/ un viņa izslēgšanu no sabiedrības ir nobalsojis otrs Sabiedrības dalībnieks /pers. D/, kuram pieder 50% Sabiedrības pamatkapitāla, tad atzīstams, ka Sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulces 2015.gada 18.jūnija lēmums par prasības celšanu pret /pers. C/ par viņa izslēgšanu no Sabiedrības pieņemts atbilstoši Komerclikuma 195.panta otrās daļās noteikumiem.

Komerclikuma 195.panta trešajā daļā ir noteikts, ka dalībnieka izslēgšanas gadījumā viņa daļas pāriet sabiedrībai, kurai ir pienākums izmaksāt izslēgtajam dalībniekam viņa ieguldījumu, kuru nosaka atbilstoši šā likuma 156.panta otrās daļas noteikumiem.

Savukārt Komerclikuma 156.panta otrajā daļā, kura regulē daļas neapmaksāšanas sekas, ir noteikts, ka, ja persona neapmaksā daļu šā panta pirmajā daļā minētajā valdes noteiktajā termiņā, tā zaudē tiesības uz šo daļu, kura pāriet sabiedrībai. Kad daļas jaunais ieguvējs samaksājis tās pārdošanas cenu, sabiedrība ietur vienu piektdaļu no pārdošanas cenas un atlikušo summu izmaksā attiecīgajam dalībniekam.

Sabiedrībai ir tiesības iegūt savas daļas tikai likumā noteiktajos gadījumos, turklāt dalībnieka izslēgšana no sabiedrības ir viens no šādiem gadījumiem (Komerclikuma 192.panta pirmās daļas 5.punkts).

Tiesas kolēģijas ieskatā, nav pierādīti prasītāja minētie fakti, ka atbildētājs mēģinājis atbrīvoties no /pers. D/ kā Sabiedrības valdes locekļa un dalībnieka, ar mērķi sagrābt Sabiedrību, pārkāpis konkurences aizliegumu, atņēmis prasītājiem biznesu, savās interesēs veicis darbības, lai faktiski novestu Sabiedrību līdz maksātnespējai.

No Komerclikuma 195.panta pirmās daļas izriet, ka prasība ceļama sabiedrības vārdā un labā, uz ko norāda normā lietotie vārdi "sabiedrības prasību". Prasītāja statusā lietā piedalās arī /pers. D/, kas norāda uz neatbilstību Komerclikuma 195.panta pirmās daļas noteikumam.

Tomēr apelācijas instances tiesa, iztulkojot kopsakarā Komerclikuma 195.panta pirmās un otrās daļas noteikumus, un ņemot vērā prasības pieteikumā izteiktos prasījumus, kuri ir celti par labu Sabiedrībai, uzskata, ka šī formālā neatbilstība pati par sevi nevar kalpot par pamatu atšķirīga sprieduma taisīšanai lietā. Tas, ka sabiedrības dalībnieks, kuru likums pilnvaro celt prasību par dalībnieka izslēgšanu sabiedrības vārdā un labā, ir cēlusi prasību arī savā vārdā, nenozīmē, ka dalībnieks ir pārkāpis pilnvarojumu, ciktāl prasība celta Sabiedrības labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts , tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas izdevumi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu ir: 1) valsts nodeva, 2) kancelejas nodeva un 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

No lietas matereiāliem redzams, ka SIA "CICERO" samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR (1.sēj.lietas 12.lapa) par prasības pieteikumu pirmās instances tiesā, 71,14 EUR (1.sēj.lietas 221.lapa) par apelācijas sūdzību un 9,40 EUR (1.sēj. lietas 13.lapa) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kopā 151,68 EUR, kas piedzenama no atbildētāja par labu SIA "CICERO"

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem, no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, šajā gadījumā par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu (Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts).

No lietas materiāliem redzams, ka pirmajā instancē iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda 12,12 EUR (1.sēj.lietas 2.lapa), bet apelācijas instancē 11,46 EUR (2.sēj.lietas 2.lapa), kopā 23,58 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1panta nosacījumiem, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma daļā par naudas summu piedziņu labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

pilnīgi apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO" un /pers. D/ prasību.

Izslēgt /pers.C/, personas kods /personas kods/, no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmuma "CICERO", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

Nodot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmumam "CICERO" /pers. C/ piederošās 21 (divdesmit viena)

kapitāla daļu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību ražošanas uzņēmumam "CICERO" tiesas izdevumus 151,68 EUR (viens simts piecdesmit viens euro un 68 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 23,58 (divdesmit trīs euro un 58 centi).

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas-2017.gada 1.februāra kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.-452.pantā norādīto tiesību normu pārkāpumu gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis	D.Lazdiņš
Tiesnese	I.Pinne
Tiesnesis	A.Bukavs